

Nekem van egy óvodásom, aki
bölcsibe is járt. Voltam már jópár
szülőin, de eddig még egy olyanon
sem, amin bármi érdemleges
elhangzott volna, amiből ha
kimaradok bármi gond lenne.

Azt, hogy mennyi lóvét kell vinni, és milyen határidőig úgyis időben megtudod. Ahogy azt is, mit kell még bevinni minden hónapban. Az ovi nevelési útmutatóját pedig kölcsönkérheted elolvasásra ahogy a házirendet is.

kb ennyi a szülői.

A nagyobbik unokám első ovis szülőijére én mentem (igen, nagyon kényelmes a kisszék:-)), mindent megkaptunk nyomtatva is, a legfontosabb, amiért ott volt a helyem, hogy jó jelet stoppoljak le a gyerekeknek. A lombosfa maradt jónak. Az anyjának is az volt annak idején:-)

Egyrészt mindent kb. 2000x
mondanak el, és ha valaki még nem
tudná, ki is írják. Másrészt az aktuális
helyzetben meg szólnak, tehát
tényleg nagyon sügérnek kell lenni,
hogy valami fontos infóról lecsússz.

Vagy az ovi nem kommunikál
rendesen, de akkor a szülőin se fog. :)

3 ovikezdéssel a hátam mögött én is azt mondom, hogy semmiről nem maradsz le! Az egyetlen dolog, ami lényeges, hogy mit kell venni az ovira a gyereknek. De nagy különbségek nincsenek. Benti ruha, kinti ruha, benti cipő, kinti cipő. Azt, hogy kell e vinni ágyneműt, törölközőt meg tudjátok kérdezni.

Szülőin általánosságokban beszélnek az óvónénik - személyiségi jogok tiszteletben tartásával, nincs túl sok információ, amit nem lehet begyűjteni később. Miért van értelme mégis? A szülők egymással is beszélhetnek, megismerhetik egymást, a másik véleményét.

A szülői nálunk másról sem szólt, mint, hogy az XY már milyen ügyes, bezzeg vannak Z-k, akik még ezt/azt sem tudják és ez nem jó mert mennyivel több a munkájuk.

Aztán meg beraktak egy videót a gyerkekről. Jó, érdekes volt, aranyosak voltak, de kb. ennyi.

és ezért ültünk ott kb. egész este!

Na, én nem mentem/megyek többet szülőire. Gondoljanak, amit akarnak. Egyénileg mindent megbeszélék az óvónővel, ami, úgy gondolom, fontos lehet, fogadó órára is, mint írtam, megyek, de szülőire én többet nem vagyok kíváncsi.

elhiheted, tényleg egy szenvedés volt egy
szülői, tényleg semmi másról nem szólt,
mint a tarhálásról majd a gyerekek
szidásáról

